

σον (ήσυχασε, συνών. φρ. *κάτσε 'ς τ' ἀβγά σου*) αὐτόθ.
|| Ἄσμ.

*Μήτε τοῦ ἡλίου εἶμαι βραστός μήτε τοῦ ὁ-σοῦ καμένος
μήτε γλυτῶν κρασὶν ἤπια τῶ' εἶμαι πεζαρισμένος*
(ὁ-σοῦ = ἡσχιον, πεζαρισμένος = ζαλισμένος ἢ βαρύθυμος
καὶ σκυθρωπός) αὐτόθ. 4) Ἐπὶ μετάλλου, διάπυρος,
πυρακτωμένος Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.): Παροιμ. φρ. *Τὸ σί-
διρον ἰβραστὸν κουπαν-νεῖετι* (διὰ τὴν σημ. ἰδ. βράσι 2).

5) Μεταφ. ἀργός, ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἁσματος βρα-
δέως ψαλλομένου) Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Πές μας του λίγου
βραστό* (φρ. ἀπευθυνομένη εἰρωνικῶς πρὸς ψάλλοντα). 6)
Πληθ. βραστά, δημοτικά τραγούδια, ὡς τὰ κλέφτικα
καὶ τὰ συμποσιακά, ἀργῶς ᾄδόμενα Πελοπ. (Βούρβουρ.):
*Ὁ δεῖνα εἶναι καλύτερος ἅμα τραγουδάη τὰ βραστά παρὰ
ἐκεῖνα τοῦ χοροῦ.*

Β) Οὖσ. 1) Θηλ. βραστή, φαγητὸν παρασκευαζό-
μενον ἀπὸ ψάρια καὶ κρομμύδια καὶ ἄλλας φυτικές οὐ-
σίας ἡρτυμένας μεθ' ὄξος καὶ ἔλαιον ἢ ἀπὸ δαμάσκηνα
καὶ ἐλαίας καὶ κρομμύδια ἡρτυμένα ὁμοίως Πόντ. (Ἄμισ.
Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. (Με-
ραμβ.) καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. *Βραστοὶ Μακεδ.* 2) Οὖδ. α)
Κρέας βρασμένον κοιν.: *Κάνω βραστό. Τρώω βραστό.*
Βραστό ἀρνάκι - βοδινό. β) Ἀφέψημα φυτικῶν οὐσιῶν
Λυκ. (Λιβύσσ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. βραστάρι 1. γ)
Ἄρτος θερμοὺς μόλις ἐξαχθεῖς ἀπὸ τὸν φοῦρνον Κύπρ.

βραστοτύρι τό, Πελοπ. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βραστός καὶ τοῦ οὖσ. τυρί.

Τυρὸς παρασκευαζόμενος διὰ τῆς προσθήκης τῆς πυ-
τίας μόλις βράση τὸ γάλα.

βράσωμαν τό, Πόντ. (Χαλδ.) βράδωμαν Πόντ. (Κε-
ρασ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρασώνω.

Προσβολὴ ὑπὸ τῆς νόσου εὐλογίας. Συνών. βρά-
σασμαν.

βρασώνω Πόντ. (Χαλδ.) βραδώνω Πόντ. (Κερασ.)
Παθ. βρασοῦμαι Πόντ. (Ἱμερ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. βράσα.

Μεταδίδω εἰς τινα τὴν νόσον εὐλογίαν. Παθ. προσ-
βάλλομαι ὑπὸ τῆς εὐλογίας. Μετοχ. βρασόμενος 1) Ὁ
πάσχων ἐξ εὐλογίας. 2) Ὁ φέρων τὰς οὐλὰς τῶν ἐξαν-
θημάτων τῆς εὐλογίας. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βλογίαις 1
καὶ βρασέας.

βραχαδέλλι τό, ἀμάρτ. βραχαδέλλ' Θάσ.

Ἵποκορ. τοῦ οὖσ. βραχάδι διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. - ἐλλι.

Μικρὰ πέτρα: *Τοῦ 'κουφι μὲ μὶ τὸν βραχαδέλλ' 'ς τοῦ
κιφάλλ'.*

βραχάδι τό, ἀμάρτ. βραχάδ' Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. βράχος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άδι.
Μέρος ἔχον βράχους, βραχῶδες: *Σ' τὰ βραχάδια μέσα
πάει κι σπέρν'.*

βράχας ὁ, ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 220.

Μεγεθ. τοῦ οὖσ. βράχος διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. - α κας ἢ τοῦ βραχάκι καὶ τῆς καταλ. - ας. Πβ.
καὶ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,423.

Μέγας βράχος: Ἄσμ.

Μὴν εἶδαι τὸν τράγακα | ἀπάνω 'ς τὸ βράχακα.

βραχάκι τό, σύννηθ. βραχάκ' βόρ. ιδιώμ.

Ἵποκορ. τοῦ οὖσ. βράχος διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. - άκι.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Μικρὸς βράχος ἐνθ' ἄν.: *Βρῆκα ἔνα βραχάκ' κι κρύφτ' κα
Εὔβ. (Ἄκρ. Ψαχν.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Εὔβ. (Ἄκρ.)
Συνών. βραχίδι, βραχονδάκι, βραχούτι.*

βραχαλίδα ἡ, Ἡπ. κ. ἄ. — Λεξ. Βλαστ. 422.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος σαύρας μεθ' ἔρμα μελανοξανθόστικτον.

βραχαλίζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βραγχῶ. Ὁ μετασχηματισμὸς κατ' ἐπί-
δρασιν τοῦ ροχαλίζω.

Ρέγγω. Συνών. ροχαλίζω.

βραχάλισμα τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. βραχαλίζω.

Τὸ νὰ ρέγχη τις. Συνών. ροχάλισμα.

βραχάμι τό, Πελοπ. (Μάν.) βραχάνι Τσακων.

Κατὰ ΜΔέφνερ Λεξικ. τῆς Τσακων. Διαλ. 78 λ. Ἀρα-
βική.

1) Εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσματος Πελοπ. (Μάν.): Πα-
ροιμ. φρ. *Ἡ βλαντί βλαντί ἢ βραχάμι ἄς λείπη* (λέγει ἢ
νύμφη περὶ τοῦ νυμφικοῦ φορέματος, διότι τὸ βραχάμι
εἶναι κατωτέρας ποιότητος ἀπὸ τὸ βλαντί). 2) Ἀχειρί-
δωτον ἔνδυμα τῶν γυναικῶν ἀπὸ πρασίνην τσόχαν Τσακων.

βραχσά ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ. Ἐγκαρ.) Σίφν. Σάμ. κ. ἄ.
Ἐκ τοῦ οὖσ. βράχσα, δι' ὃ ἰδ. βράχος.

1) Τόπος ἀπότομος καὶ βραχώδης παρὰ τὴν θάλασ-
σαν Νάξ. (Ἀπύρανθ. Ἐγκαρ.) Σίφν. κ. ἄ. Συνών. ἀγρι-
οβραχσά. Πβ. ἀποβραχσά. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.
ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀσπρη Βραχσά* Σίφν. *Βραχσά* τοῦ *Κάβο Σώ-
στη* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 2) Λίθος, πέτρα Σάμ.: *Τοῦ 'συρι
μὰ βραχσά* (τοῦ ἔρριψε κτλ.) Συνών. βράχος Α 3.

βραχσάζω Πελοπ. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Μεσσ. κ. ἄ.)
Μέσ. βραχσάζομαι Κύθηρ. Πελοπ. (Βασαρ. Μαζαίικ. Μεσσ.)
Ἐκ τοῦ οὖσ. βράχσα, δι' ὃ ἰδ. βράχος.

1) Ρίπτω τινὰ ἀπὸ βράχον, κατακρημνίζω Πελοπ.
(Καλάβρυτ.): *Διτάξε τότε ὁ βασιλεὺς νὰ πάρουν τὴ μάνα
καὶ τὸ παιδί καὶ νὰ τὰ βραχσάσουν* (ἐκ παραμυθ.) 2)
Πιάνομαι εἰς βράχον, ἀγκιστρώνομαι Πελοπ. (Μεσσ.):
Βράχσασε τὸ δίχτυ - ἢ ἄγκυρα κττ. Συνών. βραχώνω
2. 3) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἀνέρχομαι εἰς δύσβατα καὶ ἀπό-
κρημνα μέρη, εἰς βραχώδεις κρημνοὺς, ὁπόθεν δὲν δύ-
ναι πλέον νὰ κατέλθω, ἐπὶ αἰγῶν Κύθηρ. Πελοπ.
(Ἀρκαδ. Βασαρ. Καλάβρυτ. Μαζαίικ. Μάν. Μεσσ. κ. ἄ.):
*Βράχσασε τὸ τραγὶ Ἀρκαδ. Βραχσάστηκε ἡ γίδα - τὸ κα-
ταίκι Βασαρ. Μάν. Μεσσ. Συνών. βραχώνω 3.*

βράχια τά, Θράκ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖσ. βράγχιον.

Τὰ βράγγια τῶν ἰχθύων. Συνών. βραχνία, σπά-
ραχνα.

βραχίδι τό, ἀμάρτ. βραχίδ' Σάμ.

Ἵποκορ. τοῦ οὖσ. βράχος διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. - ίδι.

Μικρὸς βράχος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βραχάκι.

βραχιόλα ἡ, Πελοπ. (Κυνουρ.)

Μεγεθ. τοῦ οὖσ. βραχιόλι.

Τὸ ὁστοῦν τοῦ βραχίονος: Ἄσμ.

*Ἐσὺ ἂν δῆς τοῖς τέντες μου, λιγοψυχὰ σὲ πιάνει,
ποῦ 'γὼ 'χω τὰ τευτόξυλα παλληκαριῶν βραχιόλες,
ἐγὼ 'χω τὰ τευτόσκοινα κορασιδιῶν πλεξίδες.*

ΤΟΜ. Δ' — 15

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ